

Prolog

Credința nezdruccinată a Bisericii noastre mărturisește despre învierea morților, care va avea loc în același timp cu Venirea a doua a lui Hristos. În Simbolul de Credință, mărturisim: „Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin”. Zicând „învierea morților” înțelegem învierea trupurilor, deoarece sufletele sunt nemuritoare. Adică, fiecare suflet va intra din nou în trupul lui mort, care va prinde viață, și astfel se va reconstitui omul întreg.

Multe sunt mărturiile textelor sfinte despre învierea trupurilor. Ca exemplu, ne vom referi la câteva.

omiliile și scrierile lor, Sfinții Părinți purtători de Dumnezeu. Unul dintre aceștia este și Sfântul Chiril al Ierusalimului, care în lucrarea a 18-a, „Catehizarea celor luminați”, care urmează în versiune neogreacă, cu o logică fundamentată și cu multe exemple din viață, natură și Scriptură, întărește credința noastră în Învierea morților și ne cheamă la pregătire și priveghere duhovnicească.

Învierea morților

Rădăcina fiecărei lucrări bune este nădejdea Învierii. Așteptarea răsplătirii mișcă sufletul spre lucrarea de fapte bune. Lucrătorul care nădăjduiește în plata ostanelilor lui, este gata să rabde orice greutate. În timp ce aceia care se ostenesc fără nădejdea răsplătirii, repede părăsesc lucrarea lor. Soldatul care așteaptă să primească plată, este gata de război. Nimeni însă nu sare să-și pună viața în primădie de dragul împăratului nepriecut, care nu răsplătește izbânzile soldaților săi.

În același mod și fiecare suflet, când crede în Înviere și în răsplata vi-

itoare, se îngrijește pentru el însuși. În timp ce dacă nu crede în Înviere și în judecata viitoare, se predă păcatului și pieirii. Cel care crede că trupul lui va învia, nu-l întinează cu destrăbălări. În timp ce omul care nu crede în Înviere se predă păcatului și se poartă cu trupul lui ca și cu ceva străin.

Așadar, este importantă dogma Sfintei noastre Biserici care se referă la Învierea morților. Este învățătura fundamentală a Ortodoxiei noastre. Și în timp ce este pusă la îndoială de mulți, adevărul o confirmă. Idolatrii se îndoiesc, samaritenii se arată necredincioși, iar ereticii pervertesc această dogmă.

Multe împotriviri, dar adevărul este unul. Tăgăduitorii ne spun: omul a murit și a fost înmormântat. Trupul lui putrezește și se face hrană viermi-

lor. Viermii mor și aceștia. Deci, trupul s-a stricat și a pierit, cum va învia? Mai spun încă: cei care s-au înecat au fost mâncați de pești, care la rândul lor au fost mâncați de alții. Cei care s-au luptat cu fiarele, s-au făcut hrană urșilor și leilor, care au mâncat chiar și oasele lor. Vulturii și corbii după ce au mâncat trupurile morților părăsiți pe pământ, le-au apucat și le-au risipit departe. Deci, cum se vor aduna din nou mădulele trupului? Se întâmplă mai ales ca păsările răpitoare care le-au mâncat să moară departe, unele în India, altele în Persia, și altele în Europa.

Deci, cum se vor reconstitui trupurile celor care au ars, și cărora vântul sau ploaia le-a risipit chiar și cenușa? Tuturor acestora le vom răspunde: pentru tine, omul mic și ne-